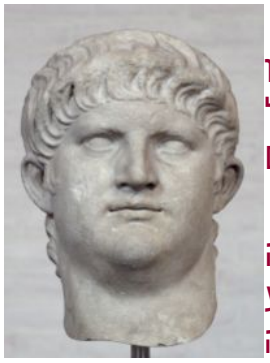
יום ב', י"ח בסיון תשס"ז (04 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

ביום **י"ג סיון** בשנת 3828 [68 למניינם] **מת[1] נירון, קיסר רומא**. מותו עיכב את דיכוי המרד הגדול ברומאים בשנתיים נוספות עד לבואו של טיטוס.

רקע ["קצת"] למרד הגדול וחלקו בו של נירון...

= ... **אף על פי** שלא בלב קל יצאו הקנאים למלחמה ברומי, לא נואשו מלכתחילה מסיכויי ניצחון. הם האמינו בתום-לבם, כי ניתן לפרוק את עול שעבודה של רומי; בייחוד הייתה רווחת הרגשה כזאת בקרב חוגים רחבים ביהודה לאחר תבוסת קסטיוס גלוס, עת יצא בעל-כורחו מירושלים.

ערב המרד ביהודה היו התנאים נוחים למלחמה ברומי. כל שאוזנו הייתה קשבת למתרחש בחלקיה המרוחקים של הקיסרות הרומית היה יכול לשמוע הד התמוטטויות; זה מכבר עברה מעצמה אדירה זו את נקודת השיא שלה בשלטון. מעשי הוללותו ושגעונותיו של נירון קיסר הביאו את המדינה לעברי פי פחת. הניוון וקלקול המוסר ברומי אכל אותה בכל פה. בעת ובעונה אחת פרצו מלחמות בלתי פוסקות באזורי הספר בגרמניה, בגליה ובבריטניה. בשנת 62 פרצה מלחמה בין רומי ובין פרתיה, שבה הנחיל וולוגאסוס, מלך פרתיה, מפלה ניצחת לחילות רומי, שנאלצה לכרות ברית שלום מבישה עם מנצחיה. רבים ביהודה הסיקו, כי מה שעלה בידי הפרתים עשוי לעלות גם בידי היהודים. ולא עוד אלא שקהילות ישראל גדולות בנות מאות אלפי יהודים קמו במרוצת השנים לאורך חופי הים התיכון ומעבר לפרת, ועל אלה ניתן לסמוך בשעת מסה ומרי. פה ושם יש לנו גם עדויות על עזרה ותמיכה ממשיות שהגישו יהודי התפוצות למורדים העברים. יתירה מזו: כאשר נתחולל המרד ביהודה היו ראשי היהודים סמוכים ובטוחים, כי בעקבותיהם יתקוממו הרבה עמים אחרים המשועבדים לרומי. שליחי יהודה יצאו לארצות השונות לעורר את ההמונים ולהמרידם על הרומאים; טבעה של תנועת שחרור שהיא "מדבקת": אנחות עם משועבד ומדוכא מתנגנות בהד קוסם.

בפתיחה לספרו כותב בן-מתתיהו, כי "כשפרצה התנועה הכבירה הזאת פשו נגעים בממשלת הרומאים מבית ואוהבי התמורות שבקרב היהודים הרימו ראש בעת השערורייה ההיא וגם עצמו במספרם ועשו חיל רב, והמהומה הלכה וגדלה, עד אשר קיוו היהודים להשתרר על כל ארצות הקדם, ולעומת זאת פחדו הרומאים, פן תאבדנה להם המדינות האלה. היהודים שמו מבטחם באחיהם היושבים מעבר לנהר פרת כי יצאו במלחמותיהם, בעוד אשר חלו הרומאים ממרד שכניהם הגלים, וגם הקלטים לא שקטו תחתם. כי אחרי מות נירון מלאה כל הארץ מהומה ורבים ראו אז שעת כושר לקחת להם את המלוכה..."

אכן, אחר מותו של נירון קיסר עוד רבתה האנדרלמוסיה ברומי וקיסרים עלו וירדו ככלי-משחק בידי ראשי הצבאות בחלקי הקיסרות השונים, ואופייני הוא הדבר, כי לאחר שסיים יוסף בן מתתיהו את תיאור חורבן ירושלים הוא הביא פרק שלם על מרידות עמים אחרים נגד רומי ומציין, כי "כל חלק העולם שתחתם (משמע, תחת הרומאים) נזדעזע ונתמוטט". שעת הכושר לא נוצלה בעיקר משום שלא הייתה לו לעם היהודי באותו פרק זמן מכריע הנהגה מדינית ראויה לשמה, ואפשר שבה יש לראות את שורש הסיבות לחורבן הבית.

1(נפטר? – בדרך כלל המונח אצל הלא-יהודים הוא 'מת', ואילו היהודים נפטרים לעולם הבא)

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."
מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] **שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני**
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל